

Sygn. akt **I 1 C 550/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: st. sekr. sąd. Tomasz Łukowicz

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2018 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa **K. S.**

przeciwko **K. K.**

o zapłatę

I oddała powództwo;

II zasądza od powódki K. S. na rzecz pozwanej K. K. kwotę 917,00 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powódka K. S. wniosła pozew przeciwko K. K. o zapłatę kwoty 3.567,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 3.567,00 zł od dnia 16 marca 2017 r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi od kwoty 207,00 zł od dnia 14 grudnia 2016 r. do dnia 15 marca 2017 r. i od kwoty 460,00 zł od dnia 27 grudnia 2016 r. do dnia 15 marca 2017 r. Powódka wskazała, że zawarła z pozwaną umowę z dnia 14 grudnia 2016 r. nr 01/12/2016 na wykonanie prac projektowych w zakresie dokumentacji projektowej, której przedmiotem było wykonanie kompleksowego projektu wnętrza salonu oraz aranżacji kuchni za wynagrodzeniem w kwocie 4.900,00 zł, które miało być płatne w ratach, a zgodnie z zapisami umowy do kwoty tej należało doliczyć podatek vat według stawki obowiązującej w dniu wystawienia faktury. Powódka wskazała, że przed zawarciem umowy przekazała pozwanej założenia projektu, które pozwana miała uwzględnić, jednak przedstawiona przez pozwaną na spotkaniu w dniu 20 grudnia 2016 r. koncepcja projektu zawierała нефункционалне rozwiązania, a pozwana nie potrafiła odpowiedzieć na pytania powódki, nie potrafiła podać kosztów przedstawionej koncepcji, wykazywała się niewiedzą i prosiła powódkę, by ta sama poszukiwała rozwiązań, które można by zastosować w projektowanym wnętrzu. Powódka wskazała, że nie otrzymała odpowiedzi na zgłaszane zastrzeżenia oraz że pozwana zaproponowała wprawdzie przedstawienie kolejnej koncepcji, jednak bez dodatkowego spotkania, czy uzgodnienia, co miałyby się w niej znaleźć, w związku z czym utraciła zaufanie do pozwanej i nie widziała możliwości zrealizowania projektu w sposób właściwy, w związku z czym odstąpiła od umowy na podstawie art. 636 k.c. i zażądała zwrotu wpłaconej dotychczas kwoty 3.567,00 zł, na którą składało się wynagrodzenie w kwocie 2.900,00 zł (I i II rata) oraz doliczony do tej kwoty podatek VAT w kwocie 667,00 zł (207,00 zł i 460,00 zł), który zdaniem powódki został doliczony nienależnie, a umowa określała wysokość wynagrodzenia w sposób sprzeczny z prawem i naruszający interesy konsumenta.

(pozew – k. 2-11)

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że nie zaszyły przesłanki do odstąpienia przez powódkę od umowy na podstawie art. 636 § 1 k.c., gdyż w ocenie pozwanej zastrzeżenia zgłaszane przez powódkę nie stanowią wad w rozumieniu art. 636 § 1 k.c., a nadto pozwana w sposób niewątpliwy wyraziła

gotowość przedstawienia nowej koncepcji, uwzględniającej zastrzeżenia powódki, zaś to powódka w e-mailu z dnia 3 stycznia 2017 r. odstąpiła od dalszej współpracy, uniemożliwiając pozwanej przedstawienie nowej koncepcji. Pozwana wskazała, że za podstawę prawną złożonego w dniu 3 stycznia 2017 r. oświadczenia o odstąpieniu przez powódkę od umowy należy przyjąć art. 644 k.c., w związku z czym należy jej się wynagrodzenie uiszczone przez powódkę do dnia odstąpienia w kwocie 3.567,00 zł, która jest kwotą adekwatną do zakresu prac wykonanych przez pozwaną. Pozwana wskazała, że po spotkaniu w dniu 20 grudnia 2016 r., na wyraźne życzenie powódki, przystąpiła do dalszych prac mających na celu przedstawienie kolejnej aranżacji wnętrza, uwzględniającej uwagi powódki, w związku z czym wykonała szereg prac mających na celu przygotowanie kolejnej koncepcji i poświęciła wiele godzin szukając pomysłów na dokonanie zmian, przy czym wobec zakończenia współpracy między stronami koncepcja ta nie została zakończona. Pozwana podniosła też, że nieuzasadnione jest kwestionowanie przez powódkę zasadności podwyższenia ceny wskazanej w umowie o wartość podatku VAT, gdyż przed zawarciem umowy strony w korespondencji e-mailowej jednoznacznie ustaliły, że wynagrodzenie wskazane w umowie jest wynagrodzeniem w wysokości netto oraz że podlega ono podwyższeniu o podatek VAT, a powódka uwzględniając powyższe informacje podjęła decyzję o zawarciu umowy z pozwaną.

(odpowiedź na pozew – k. 82-91)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 grudnia 2016 r. K. S. (zamawiający) zawarła z K. K. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...) studio projektowe z siedzibą w K. (wykonawca) umowę na wykonanie prac projektowych w zakresie dokumentacji projektowej o nr 01/12/2016, której przedmiotem było wykonanie kompleksowego projektu salonu oraz aranżacji kuchni w sposób mniej zaawansowany. Wykonanie kompleksowego projektu salonu obejmowało zakres koncepcyjny i zakres wykonawczy. W ramach zakresu koncepcyjnego wykonawca zobowiązał się wykonać: inwentaryzację inwestycji (pomiar z natury i dokumentacja fotograficzna) oraz koncepcję układu funkcjonalnego wnętrza w formie rzutu z góry, moodboardu (kolażu oddającego atmosferę projektu: kolory, tekstury, styl mebli) oraz modelu 3D z proponowanym rozmieszczeniem mebli i innych głównych elementów wyposażenia – zgodnie z Załącznikiem 1. Strony ustaliły, że po przedstawieniu koncepcji podczas spotkania wspólnie ustalone zmiany zostaną wprowadzone do projektu, a następnie drogą mailową przesłany zostanie skorygowany projekt, a po mailu zwrotnym od zamawiającego nastąpi wykonywanie rysunków technicznych oraz wizualizacji – zgodnie z Załącznikiem 1. W ramach zakresu wykonawczego wykonawca zobowiązał się: przygotować komplet rysunków technicznych niezbędnych do realizacji projektu, przedstawić zamawiającemu wycenę prac remontowych przed ich rozpoczęciem, przekazać projekt (tj. wskazać wykonawców prac remontowych oraz zapoznać ich z dokumentacją projektową) oraz prowadzić nadzór autorski (ogłędziny i sprawdzenie prac postępujących na budowie, stały kontakt telefoniczny) w formie jednego umówionego spotkania – zgodnie z § 2 umowy i Załącznikiem 1. W umowie ustalono, że w ramach kompleksowego projektu salonu wykonane zostaną: rzut aranżacji wnętrza, rzut zmian w elektryce, rzut sufitów, kład każdej ze ścian, moodboard, zestawienie materiałów, rysunki mebli na wymiar dla stolarza (jeśli takie wystąpią) – zgodnie z Załącznikiem 1. Wykonanie aranżacji kuchni obejmowało dobór elementów wyposażenia, elementów dekoracyjnych oraz drobne zmiany, poprzez które przestrzeń kuchni będzie korespondowała z nowym wnętrzem salonu – zgodnie z § 1 lit. e) umowy. W umowie ustalono, że w ramach aranżacji kuchni wykonane zostaną: roboczy rysunek aranżacji kuchni na bazie zdjęcia stanu istniejącej przestrzeni, moodboard, zestawienie gotowych elementów wyposażenia/dekoracyjnych, rysunek z wymiarami i opisem elementów na zamówienie (jeśli takie wystąpią) – zgodnie z Załącznikiem 1. W § 7 ust. 1 umowy strony ustaliły wynagrodzenie za wykonanie przedmiotu umowy w wysokości łącznej 4.900,00 zł netto oraz ustaliły, że do kwoty tej doliczony zostanie podatek VAT wg stawki obowiązującej na dzień wystawienia faktury. W § 3 i § 7 ust. 2 umowy strony ustaliły, że projekt będzie realizowany etapowo oraz że płatność ww. kwoty nastąpi w trzech ratach - według harmonogramu stanowiącego Załącznik 2 do umowy, tj. wykonanie projektu koncepcyjnego – do dnia 20 grudnia 2016 r., wykonanie projektu wykonawczego - do dnia 7 lutego 2017 r., płatność I raty (zaliczki) w kwocie 900,00 zł netto w dniu podpisania umowy, tj. 14 grudnia 2016 r., płatność II raty w kwocie 2.000,00 zł netto w dniu 20 grudnia 2016 r., płatność III raty w kwocie 2.000,00 zł netto w dniu 7 lutego 2017 r. W § 5 umowy strony ustaliły, że wykonawca przekaże zamawiającemu wykonany przedmiot umowy, tj. projekt wykonawczy

w dwóch egzemplarzach oraz zapis elektroniczny. W umowie wskazano też, że wykonawca przekazuje autorskie prawa majątkowe do dokumentacji projektowej do eksploatacji na wszystkich znanych polach pod warunkiem równoczesnej publikacji informacji na temat autora w postaci krótkiej klauzuli „projekt opracowany przez BEZ CUKRU studio projektowe” lub umieszczenie na grafikach logotypu pracowni (§ 9 ust. 1).

(niesporne, nadto: umowa z załącznikami – k. 19-25, wiadomości e-mail za okres 08-14.12.2016 r. – k. 139-146)

W dniu 15 grudnia 2016 r. K. K. wystawiła fakturę VAT nr (...) z tytułu I raty (zaliczki) za Kompleksowy projekt salonu oraz aranżację kuchni w sposób mniej zaawansowany na kwotę 1 107,00 zł brutto. Wskazana na fakturze kwota została zapłacona przez K. S..

(niesporne, nadto: faktura VAT nr (...) - k. 26, potwierdzenie przelewu z dnia 14.12.2016 r. - k. 28)

Przed zawarciem umowy K. S. i K. K. prowadziły korespondencję e-mailową dotyczącą zakresu prac i oczekiwań K. S. oraz odbyły w dniu 2 grudnia 2016 r. i w dniu 14 grudnia 2016 r. spotkania w domu K. S., w czasie których szczegółowo omówione zostały założenia i oczekiwania K. S. co do projektu, a K. K. wraz ze swoją współpracownicą A. A. wykonały zdjęcia salonu i kuchni oraz pomiary i inwentaryzację wnętrza.

(niesporne, nadto: rysunki inwentaryzacyjne oraz zdjęcia salonu i kuchni – k. 99-106, wiadomości e-mail za okres 24.10.-03.12.2016 r. – k. 132-137, zeznania świadka A. A. - k. 201-202v, nagranie z dnia 15.03.2018 r. 00:03:24-01:06:34, zeznania pozwanej – k. 174-175, nagranie z dnia 26.10.2017 r. 00:49:59-01:11:22 i k. 203v-204, nagranie z dnia 15.03.2018 r. 01:55:46-02:51:10)

Przed zawarciem umowy K. S. i K. K. prowadziły również korespondencję e-mailową dotyczącą zapisów umowy, w tym zapisów dotyczących ustalonego wynagrodzenia. Po wyjaśnieniu przez K. K., że wskazana w ofercie cenowej i w projekcie umowy kwota wynagrodzenia jest kwotą netto, do której należy dodać należny podatek VAT, K. S. podjęła decyzję o zawarciu umowy, w której wysokość wynagrodzenia została określona zgodnie z treścią § 7 ust. 1.

(niesporne, nadto: umowa z załącznikami – k. 19-25, wiadomości e-mail za okres 08-14.12.2016 r. – k. 139-146, oferta cenowa - k. 156-157, zeznania świadka A. A. - k. 201-202v, nagranie z dnia 15.03.2018 r. 00:03:24-01:06:34, zeznania powódki - k. 173-174, nagranie z dnia 26.10.2017 r. 00:11:39-00:49:59 i k. 202v-203v, nagranie z dnia 15.03.2018 r. 01:08:28-01:55:46)

Na spotkaniu w dniu 20 grudnia 2016 r. K. K. przedstawiła K. S. i towarzyszącemu jej M. P. (1) przygotowaną koncepcję projektu salonu i aranżacji kuchni. Koncepcja dotycząca salonu nie spodobała się K. S. i M. P. (1). Wskazali oni na następujące mankamenty projektu: ustawienie kanapy częściowo bokiem do telewizora, co skutkowało możliwością jego oglądania tylko z jednego miejsca, otwieranie szklanych drzwi między salonem a kuchnią do kuchni, co było niewygodne, ustawienie pianina, nieuwzględnienie oddzielenia wejścia do mieszkania od salonu. W trakcie spotkania K. K. pokazywała w swoim laptopie różne ustawienia kanapy i odpowiadała na zadawane przez K. S. i M. P. (1) pytania, w tym częściowo na zgłaszane uwagi do projektu.

(niesporne, nadto: zeznania świadka M. P. (1) - k. 175-177, nagranie z dnia 26.10.2017 r. 01:13:22-01:58:50, zeznania powódki - k. 173-174, nagranie z dnia 26.10.2017 r. 00:11:39-00:49:59 i k. 202v-203v, nagranie z dnia 15.03.2018 r. 01:08:28-01:55:46, zeznania pozwanej – k. 174-175, nagranie z dnia 26.10.2017 r. 00:49:59-01:11:22 i k. 203v-204, nagranie z dnia 15.03.2018 r. 01:55:46-02:51:10, projekt salonu w wersji papierowej i na płycie CD przedstawiony powódce – k. 42-50)

W dniu 20 grudnia 2016 r. K. K. wystawiła fakturę VAT nr (...) z tytułu II raty za Kompleksowy projekt salonu oraz aranżację kuchni w sposób mniej zaawansowany na kwotę 2 460,00 zł brutto. Wskazana na fakturze kwota została zapłacona przez K. S..

(niesporne, nadto: faktura VAT nr (...) - k. 27, potwierdzenie przelewu z dnia 27.12.2016 r. - k. 29)

Po ww. spotkaniu K. K. przesłała K. S. ujęcia z modelu 3D, moodboard oraz zestaw linków do produktów omawianych na spotkaniu.

(niesporne, nadto: wiadomość e-mail z dnia 21.12.2016 r. godz. 11:54 - k. 153-155, rzut aranżacyjny, moodboard i ujęcia z modelu 3D – k. 107-117, zeznania pozwanej – k. 174-175, nagranie z dnia 26.10.2017 r. 00:49:59-01:11:22 i k. 203v-204, nagranie z dnia 15.03.2018 r. 01:55:46-02:51:10)

W wiadomości e-mail z dnia 31 grudnia 2016 r. K. S. poinformowała K. K., że zaproponowana koncepcja salonu nie trafia w jej gust oraz że zaproponowana aranżacja bardziej przypomina metamorfozę salonu, a nie jego nowy projekt. K. S. wskazała również na nieprzemysłane – w jej ocenie – elementy, jak: telewizor z boku kanapy, kominek z boku kanapy, którego nie widać, drzwi, które po otwarciu estetycznie średnio wpisują się w przestrzeń oraz projekt komina, który przy niefortunnym ustawieniu telewizora wydaje się częściowo go zasłaniać.

(niesporne, nadto: wiadomość e-mail z dnia 31.12.2016 r. godz. 20:27 – k. 152, zeznania powódki - k. 173-174, nagranie z dnia 26.10.2017 r. 00:11:39-00:49:59 i k. 202v-203v, nagranie z dnia 15.03.2018 r. 01:08:28-01:55:46,

W korespondencji e-mailowej prowadzonej przez K. K. i K. S. po ww. spotkaniu ustaliły one, że do końca roku przemyślą swoje uwagi i spostrzeżenia. W tym czasie K. K. i jej współpracowniczka A. A. pracowały nad kolejną koncepcją uwzględniającą uwagi i wnioski K. K. i M. P. (1), w tym m.in. zwracały się do różnych wykonawców o przygotowanie wycen poszczególnych elementów, które miały się znaleźć w salonie.

(niesporne, nadto: wiadomości e-mail za okres 21-31.12.2016 r. – k. 152-154, korespondencja e-mailowa pozwanej z wykonawcami szklanych witryn z drzwiami i półek – k. 158-167, zeznania świadka A. A. - k. 201-202v, nagranie z dnia 15.03.2018 r. 00:03:24-01:06:34, zeznania powódki - k. 173-174, nagranie z dnia 26.10.2017 r. 00:11:39-00:49:59 i k. 202v-203v, nagranie z dnia 15.03.2018 r. 01:08:28-01:55:46, zeznania pozwanej – k. 174-175, nagranie z dnia 26.10.2017 r. 00:49:59-01:11:22 i k. 203v-204, nagranie z dnia 15.03.2018 r. 01:55:46-02:51:10)

W dniu 2 stycznia 2017 r. w wiadomości e-mail K. K. zaproponowała K. S. spotkanie w celu przedstawienia kolejnej koncepcji projektu salonu.

(niesporne, nadto: dokumentacja kolejnej koncepcji, tj. rzut aranżacyjny, moodboard i ujęcia z modelu 3D - k. 118-127, rysunki półek i szklanych witryn z drzwiami – k. 128-129, wiadomość e-mail z dnia 02.01.2017 r. - k. 151, zeznania powódki - k. 173-174, nagranie z dnia 26.10.2017 r. 00:11:39-00:49:59 i k. 202v-203v, nagranie z dnia 15.03.2018 r. 01:08:28-01:55:46)

K. S. nie chciała się spotkać z K. K. uznając, że chce ona przedstawić kolejną koncepcję bez głębszej analizy i konsultacji. K. S. uznała, że najlepiej byłoby zakończyć współpracę i poprosiła o racjonalną wycenę wykonanej przez K. K. pracy.

(niesporne, nadto wiadomość e-mail z dnia 03.01.2017 r. godz. 22:42 - k. 151, zeznania powódki - k. 173-174, nagranie z dnia 26.10.2017 r. 00:11:39-00:49:59 i k. 202v-203v, nagranie z dnia 15.03.2018 r. 01:08:28-01:55:46, zeznania pozwanej – k. 174-175, nagranie z dnia 26.10.2017 r. 00:49:59-01:11:22 i k. 203v-204, nagranie z dnia 15.03.2018 r. 01:55:46-02:51:10)

W dalszej korespondencji prowadzonej przez K. K. z M. P. (1) zaproponowała ona ugodowe rozwiązanie zakończenia sprawy i zwrot połowy uiszczonych II raty, tj. 1.230,00 zł, na co K. K. i M. P. (1) nie wyrazili zgody, a w wiadomości e-mail z dnia 6 stycznia 2017 r. M. P. (1) poinformował K. K. o zakończeniu współpracy.

(niesporne, nadto: wiadomość e-mail z dnia 06.01.2017 r. godz. 00:52 – k. 149, wiadomości e-mail za okres 04-18.01.2017 r. - k. 147-151, zeznania świadka M. P. (1) - k. 175-177, nagranie z dnia 26.10.2017 r. 01:13:22-01:58:50, zeznania świadka A. A. - k. 201-202v, nagranie z dnia 15.03.2018 r. 00:03:24-01:06:34, zeznania pozwanej – k. 174-175, nagranie z dnia 26.10.2017 r. 00:49:59-01:11:22 i k. 203v-204, nagranie z dnia 15.03.2018 r. 01:55:46-02:51:10)

W wiadomości e-mail z dnia 10 stycznia 2017 r. M. P. (2) wskazał, że nie otrzymali logo i modelu 3D, na co K. K. odpowiedziała, że edytowalny model 3D nie jest udostępniany, a logo jest dołączane jedynie po przekazaniu kompletnego projektu.

(niesporne, nadto: wiadomości e-mail za okres 04-18.01.2017 r. - k. 147-151, zeznania świadka M. P. (1) - k. 175-177, nagranie z dnia 26.10.2017 r. 01:13:22-01:58:50, zeznania pozwanej – k. 174-175, nagranie z dnia 26.10.2017 r. 00:49:59-01:11:22 i k. 203v-204, nagranie z dnia 15.03.2018 r. 01:55:46-02:51:10)

Pismem z dnia 1 lutego 2017 r. pełnomocnik K. S. w ramach ugodowego załatwienia sprawy zaproponował K. K. rozwiązanie umowy za porozumieniem stron przy obniżeniu wynagrodzenia do kwoty 615,00 zł brutto za dotychczas wykonaną pracę i wskazał, że jest to i tak wysoka kwota biorąc pod uwagę to, jak do chwili obecnej była realizowana umowa, co w jej ramach zostało przekazane K. S. i jaką stanowi to dla niej wartość.

(niesporne, nadto: pismo pełnomocnika powódki z dnia 01.02.2017 r. – k. 30-33)

W odpowiedzi na powyższe pismo pełnomocnik K. K., pismem z dnia 20 lutego 2017 r., wskazał, że nie widzi możliwość zawarcia porozumienia na zaproponowanych warunkach.

(niesporne, nadto: pismo pełnomocnika pozwanej z dnia 20.02.2017 r. – k. 34-36)

W dniu 28 lutego 2017 r. K. S. złożyła K. K. oświadczenie o odstąpieniu do umowy na wykonanie prac projektowych o nr 01/12/2016 na podstawie art. 636 § 1 k.c. z powodu wadliwego i niezgodnego z ustaleniami wykonania projektu oraz braku gotowości poprawienia go zgodnie ze zgłaszanymi oczekiwaniami i wezwała K. K. do zwrotu wpłaconej dotychczas kwoty tytułem wynagrodzenia, tj. 3 567,00 zł.

(niesporne, nadto: oświadczenie o odstąpieniu od umowy - k. 38)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, które nie budziły zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, a ponadto ich wiarygodność nie była kwestionowana przez strony, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych, istotnych okoliczności.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd miał na względzie również zeznania świadków M. P. (1) i A. A. oraz zeznania stron. Zeznaniami tym – w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia – Sąd dał wiarę w całości, gdyż były one logiczne i spójne ze sobą oraz z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Świadek M. P. (1) w swoich zeznaniach szczegółowo zrelacjonował zwłaszcza przebieg spotkania, na którym pozwana przedstawiła przygotowaną koncepcję projektu salonu i aranżacji kuchni oraz uwagi, jakie wraz z powódką mieli do pracy pozwanej przez cały okres współpracy. Zeznania świadka pokrywały się w tym zakresie z zeznaniami powódki. Świadek A. A. szczegółowo przedstawiła natomiast okoliczności poprzedzające zawarcie umowy między stronami, przebieg prac nad kolejną koncepcją uwzględniającą uwagi powódki oraz okoliczności związane z zakończeniem współpracy i nieprzedstawieniem powódce kolejnej, poprawionej koncepcji. Zeznania pozwanej były zgodne z zeznaniami świadka, a nadto pozwana przedstawiła przebieg spotkania z powódką i M. P. (1) w dniu 20 grudnia 2016 r., który w najistotniejszych punktach był zgodny z ich zeznaniami.

W niniejszej sprawie powódka domagała się zasądzenia od pozwanej kwoty 3.567,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 3 567,00 zł od dnia 16 marca 2017 r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi od kwoty 207,00 zł od dnia 14 grudnia 2016 r. do dnia 15 marca 2017 r. i od kwoty 460,00 zł od dnia 27 grudnia 2016 r. do dnia 15 marca 2017 r. od kwoty 4.470,34 zł od dnia 15 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty i od kwoty 500,00 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty powołując się na łączącą strony umowę o dzieło zawartą w dniu 14 grudnia 2016 r., na podstawie

której pozwana zobowiązała się do wykonania dokumentacji projektowej w zakresie kompleksowego projektu wnętrza salonu oraz aranżacji kuchni w domu powódki za kwotę 4.900,00 zł netto. Powódka wskazywała, że przedstawiona przez pozwaną koncepcja projektu wnętrza salonu nie trafiła w jej gust i zawierała нефункционалне rozwiązania dotyczące: umieszczenia kanapy bokiem do kominka oraz bokiem do telewizora, usytuowania pianina, otwierania drzwi do salonu, które zachodziły na okno, oraz że pozwana nie potrafiła odpowiedzieć na pytania powódki dotyczące przedstawionych rozwiązań ani nie potrafiła podać kosztów przedstawionej koncepcji, a ponadto prosiła powódkę, by ta sama poszukiwała rozwiązań, które można by zastosować w projektowanym wnętrzu. Powódka wskazywała również, że nie otrzymała od pozwanej odpowiedzi na zgłaszane uwagi i zastrzeżenia, zaś pozwana zaproponowała przedstawienie kolejnej koncepcji, jednak bez dodatkowego spotkania, czy uzgodnienia, co miałyby się w niej znaleźć. Powódka wskazała, że w związku z tym nie widziała możliwości zrealizowania projektu w sposób właściwy i odstąpiła od umowy na podstawie art. 636 k.c., żądając zwrotu wpłaconej dotychczas kwoty 3.567,00 zł, na którą składało się wynagrodzenie w kwocie 2.900,00 zł (I i II rata) oraz doliczony do tej kwoty podatek vat w kwocie 667,00 zł (207,00 zł i 460,00 zł), który zdaniem powódki został doliczony nienależnie, a umowa określała wysokość wynagrodzenia w sposób niezgodny z prawem i naruszający interesy konsumenta.

Pozwana nie kwestionowała, że strony łączyła opisana umowa, ani że została ona rozwiązana na skutek odstąpienia przez powódkę przed wykonaniem całości dzieła. Pozwana zarzucała natomiast, że nie zaszyły przesłanki do odstąpienia przez powódkę od umowy na podstawie art. 636 § 1 k.c., gdyż w ocenie pozwanej zastrzeżenia zgłaszane przez powódkę nie stanowią wad w rozumieniu art. 636 § 1 k.c. Ponadto pozwana podnosiła, że w sposób niewątpliwy wyraziła gotowość przedstawienia nowej koncepcji, uwzględniającej zastrzeżenia powódki, zaś to powódka odstąpiła od dalszej współpracy, uniemożliwiając pozwanej przedstawienie nowego projektu. Pozwana wskazywała przy tym, że wynagrodzenie uiszczone przez powódkę do dnia odstąpienia od umowy w kwocie 3.567,00 zł jest adekwatne do zakresu wykonanych przez nią prac, wobec czego powódce nie należy się zwrot tej kwoty ani żadnej jej części. Pozwana podnosiła też, że niezasadne jest kwestionowanie przez powódkę dodania do ceny wskazanej w umowie podatku VAT, gdyż przed zawarciem umowy strony jednoznacznie ustaliły wysokość wynagrodzenia za wykonanie dzieła, w którym zawarty będzie podatek VAT, a powódka podjęła decyzję o zawarciu z pozwaną umowy uwzględniającej te ustalenia.

Wobec powyższych stanowisk stron wskazać należy, że zgodnie z treścią wskazywanego przez powódkę art. 636 § 1 k.c. jeżeli przyjmujący zamówienie wykonywa dzieło w sposób wadliwy albo sprzeczny z umową, zamawiający może wezwać go do zmiany sposobu wykonania i wyznaczyć mu w tym celu odpowiedni termin, a po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu zamawiający może od umowy odstąpić albo powierzyć poprawienie lub dalsze wykonanie dzieła innej osobie na koszt i niebezpieczeństwo przyjmującego zamówienie.

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego powódka nie wezwała pozwanej do zmiany sposobu wykonania dzieła i nie wyznaczyła w tym celu odpowiedniego terminu. Nawet gdyby przyjąć, że powódka zawiadomiła pozwaną o niewłaściwym wykonywaniu dzieła poprzez wyrażenie niezadowolienia z przedstawionej przez pozwaną koncepcji, a następnie wskazanie w wiadomości e-mail z dnia 31 grudnia 2016 r. elementów, które w ocenie powódki były nieprzemyślane przez pozwaną, to jednak i tak nie wyznaczyła pozwanej żadnego terminu do zmiany sposobu wykonywania dzieła i nie czekała na bezskuteczny upływ tego terminu, tylko od razu (e-mail z dnia 6 stycznia 2017 r.) podjęła decyzję o zakończeniu współpracy, podczas gdy pozwana pracowała nad kolejną - poprawioną koncepcją i informowała o tym.

W ocenie Sądu powódka nie wykazała ponadto, że pozwana wykonywała dzieło wadliwie. Wykonywanie dzieła w sposób wadliwy, to wykonywanie go nieprawidłowo według wszystkich obiektywnych kryteriów prawidłowego wykonywania dzieła, w tym zgodności działań przyjmującego zamówienie z zasadami wiedzy technicznej, regułami właściwego doboru technologii oraz narzędzi (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 czerwca 2016 r. w sprawie V CSK 535/15). Wskazywane przez powódkę, wadliwe w jej ocenie, elementy koncepcji dotyczące ustawienia kanapy, kominka i pianina oraz otwierania drzwi do salonu należy wobec powyższego uznać za zastrzeżenia i uwagi do zaproponowanej koncepcji, które podlegały dalszym pracom nad wprowadzaniem zmian do pierwotnej koncepcji, a nie za wady w rozumieniu art. 636 § 1 k.c. Zauważyć przy tym należy, że oczywistym jest i nie wymaga to wiedzy specjalistycznej, iż projektowanie wnętrz jest procesem opartym przede wszystkim na współpracy klienta z

architektem, wspólnym uzgadnianiu i omawianiu proponowanych przez obie strony rozwiązań. Oczekiwanie przez zamawiającego, że pierwszy projekt wnętrza przedstawiony przez architekta będzie w 100% spełniał jego oczekiwania i marzenia jest nieracjonalne i oderwane od rzeczywistości.

Wskazać również należy, że pozwana odniosła się do wymienionych zastrzeżeń powódki do przedstawionej jej koncepcji, częściowo już na spotkaniu w dniu 20 grudnia 2016 r., a następnie w korespondencji e-mail i w ramach poprawionej koncepcji (której nie miała jednak możliwości zaprezentować powódce). Odnośnie usytuowania kominka pozwana wyjaśniła, że zgodnie z jej wiedzą kominek musiał być zlokalizowany w miejscu sąsiadującym z pionem kominowym, co ponadto – wobec pytań powódki i M. P. (1) dotyczących innej lokalizacji – pozwana potwierdziła po zasięgnięciu opinii specjalisty, z której wynikało, że kominek powinien być oddalony od komina o nie więcej niż 1-1,2 m. Nie można więc uznać, że pozwana wadliwie usytuowała kominek w zaproponowanej koncepcji. Odnośnie ustawienia pianina pozwana wyjaśniła, że jego lokalizacja była zdeterminowana przez usytuowanie pionu kominowego i konieczność oddalenia instrumentu od źródła ciepła, o czym informowała powódkę i M. P. (1) w trakcie spotkania w dniu 20 grudnia 2016 r., a mimo tego domagali się oni wskazania dokładnej odległości, jaka musi być zachowana od źródła ciepła. Pozwana nie znalazła informacji na ten temat w dostępnych jej źródłach (w tym w internecie), co jednakże nie oznacza w żaden sposób, że zaproponowane ustawienie pianina było wadliwe, niezgodne z zasadami sztuki. Odnośnie ustawienia kanapy pozwana wyjaśniła natomiast, że ze względu na gabaryty i kształt tego mebla, kanapa mogła być umiejscowiona tylko wzdłuż najdłuższej ściany albo na środku salonu, zaś wobec utrudnionego poruszania się po salonie przy ustawieniu kanapy na środku pozwana wybrała jako korzystniejsze ustawienie jej wzdłuż najdłuższej ściany, tłumacząc jednocześnie powódce już w trakcie spotkania w dniu 20 grudnia 2016 r., że problem usytuowania kanapy częściowo bokiem do telewizora zostanie rozwiązany poprzez zamontowanie telewizora na specjalnym ruchomym uchwycie pozwalającym na jego odpowiednie ustawienie względem osób oglądających, a nadto wskazywała powódce, że nie dopuści do tego, aby kominek zasłaniał telewizor, gdyż takie wrażenie powódki mogło wynikać z perspektywy zastosowanej na rzutach modelu 3D. Wobec takich wyjaśnień pozwanej i informacji udzielonych powódce również w tym zakresie brak jest podstaw do uznania, że zaproponowane ustawienie kanapy było obarczone jakąkolwiek wadą. Odnośnie zaś szklanych drzwi między kuchnią a salonem pozwana wyjaśniła, że problem dotyczący ich „zachodzenia na okno” podczas otwierania był wynikiem nieporozumienia między stronami, co pozwana poprawiła i w dokumentacji przekazanej powódce po przedstawieniu koncepcji drzwi otwierają się do kuchni. Natomiast wskazanie przez powódkę w e-mailu z dnia 31 grudnia 2016 r., że „drzwi (...) po otwarciu estetycznie średnio wpisują się w przestrzeń” nie świadczy o wadliwym ich zaprojektowaniu przez pozwaną, lecz jest subiektywnym odczuciem estetycznym powódki.

Odnosząc się jeszcze do wskazywanej jako wada koncepcji kwestii nieprzedstawienia wyceny kosztów jej realizacji wskazać należy, że zgodnie z zapisami Załącznika 1 do umowy łączącej strony spis elementów wyposażenia wraz z ich orientacyjną ceną miał być przekazany dopiero na etapie projektu wykonawczego, a nie przy przedstawieniu koncepcji. Zauważyć przy tym należy, że pozwana – wychodząc naprzeciw oczekiwaniom powódki – zaraz po spotkaniu z 20 grudnia 2016 r. przesała powódce linki do stron internetowych, na których dostępne są proponowane przez pozwaną elementy wyposażenia oraz jeszcze w trakcie prac nad kolejną koncepcją (uwzględniającą zastrzeżenia powódki) pozwana wysłała do wyceny większość elementów robionych na zamówienie, jednak ceny te nie zostały przedstawione powódce wobec rozwiązania przez nią umowy, mimo że jak wskazywała na etapie koncepcyjnym, nie jest w stanie podać cen robót oraz elementów wykonywanych na zamówienie, gdyż są one zależne od wyceny danego wykonawcy.

Za zasadny należy również uznać zarzut pozwanej, iż wyraziła ona gotowość przedstawienia nowej koncepcji, uwzględniającej zastrzeżenia powódki, zaś to powódka odstąpiła od dalszej współpracy, uniemożliwiając pozwanej przedstawienie poprawionego projektu. Po spotkaniu w dniu 20 grudnia 2016 r. pozwana wraz ze swoją współpracowniczką pracowały nad nową koncepcją uwzględniającą uwagi zgłoszone na spotkaniu i w e-mailu powódki z dnia 31 grudnia 2016 r., a następnie zaproponowała powódce spotkanie w celu przedstawienia wyników tej pracy. Powódka natomiast - opierając się na braku wyraźnego wskazania przez pozwaną, że kolejna koncepcja uwzględnia jej uwagi oraz na tym, że pozwana chce przedstawić kolejną koncepcję bez żadnego spotkania i jej omówienia – zrezygnowała z dalszej współpracy, nie dając pozwanej nawet szansy na przedstawienie poprawionej koncepcji.

Podkreślić w tym miejscu należy, że działanie powódki było niezgodne z zapisami łączącej strony umowy, gdyż zgodnie z zapisami Załącznika 1 do umowy strony ustaliły, że po przedstawieniu koncepcji podczas spotkania wspólnie ustalone zmiany zostaną wprowadzone do projektu, a następnie drogą mailową przesłany zostanie skorygowany projekt, a po mailu zwrotnym od zamawiającego nastąpi wykonywanie rysunków technicznych oraz wizualizacji.

Podsumowując powyższe uznać więc należało, że złożone przez pozwaną oświadczenie o odstąpieniu od umowy z dnia 28 lutego 2017 r., które to odstąpienie faktycznie nastąpiło już w dniu 3 stycznia 2017 r. i wynikało z treści e-maila skierowanego do pozwanej przez M. P. (1), w którym wskazał on, że „nie będziemy kontynuować tej współpracy”, nie spełnia przesłanek odstąpienia od umowy wskazanych w art. 636 § 1 k.c. Ponieważ zaś bezspornie doszło do odstąpienia przez powódkę od umowy zawartej z pozwaną w dniu 14 grudnia 2016 r., to w ocenie Sądu – mając na względzie ustalony stan faktyczny – odstąpienie to i jego skutki należy oceniać według treści art. 644 k.c., zgodnie z którym dopóki dzieło nie zostało ukończone, zamawiający może w każdej chwili od umowy odstąpić płacąc umówione wynagrodzenie, jednakże w wypadku takim zamawiający może odliczyć to, co przyjmujący zamówienie oszczędził z powodu niewykonania dzieła.

Do dnia odstąpienia od umowy powódka zapłaciła pozwanej część wynagrodzenia w łącznej kwocie 3.567,00 zł brutto, w tym kwotę 1.107,00 zł z tytułu I raty (zaliczki) i kwotę 2.460,00 zł z tytułu II raty (po przedstawieniu koncepcji). Zdaniem Sądu zasadny jest zarzut pozwanej, iż wynagrodzenie to jest adekwatne do zakresu wykonanych przez nią prac nad przygotowaniem koncepcji oraz następnie nad przygotowaniem kolejnej koncepcji, uwzględniającej uwagi i zastrzeżenia powódki. Jak wynika z zeznań pozwanej oraz świadka A. A. po spotkaniu w dniu 20 grudnia 2016 r. pracowały one nad kolejną koncepcją, w tym nad uwzględnieniem zmian oczekiwanych przez powódkę, a ponadto wykonały czynności wykraczające poza ten etap realizacji umowy, tj. rysunki techniczne potrzebne dla sporządzenia wyceny elementów wykonywanych na zamówienie, o które to wyceny pozwana zwróciła się do potencjalnych wykonawców szklanych witryn z drzwiami i półek (k. 158-167). Wobec powyższego brak jest w ocenie Sądu podstaw do twierdzenia, że wskutek zakończenia współpracy pozwana zaoszczędziła cokolwiek z uiszczonego już przez powódkę wynagrodzenia. Fakt, iż pozwana nie przedstawiła powódce wyników swojej pracy w zakresie kolejnej, poprawionej koncepcji, pozostaje bez znaczenia dla oceny ewentualnych oszczędności, o których mowa w art. 644 k.c., gdyż to powódka uniemożliwiła pozwanej prawidłowe wykonywanie umowy w tej części.

Skoro więc pozwana nie oszczędziła niczego z uiszczonego przez powódkę wynagrodzenia, to powódce nie należy się zwrot tego wynagrodzenia ani żadnej jego części, w tym również nie należy jej się zwrot stanowiącego element uiszczonej ceny podatku VAT. Wskazać bowiem należy, że jak wynika z korespondencji e-mail prowadzonej między stronami przed zawarciem umowy oraz z zeznań stron kwestia wskazania wysokości wynagrodzenia za wykonanie dzieła jako wartości netto lub brutto była wyjaśniana powódce przez pozwaną przed zawarciem umowy, a pozwana po uzyskaniu tych wyjaśnień podjęła ostatecznie decyzję o zawarciu umowy, w której wysokość wynagrodzenia określona jest poprzez wskazanie kwoty netto (4.900,00 zł) oraz zapis, że do kwoty tej doliczony zostanie podatek VAT wg stawki obowiązującej na dzień wystawienia faktury (§ 7 ust. 1). Skoro więc powódka po uzyskaniu wyjaśnień od pozwanej będących odpowiedzią na jej zastrzeżenia i wątpliwości co do wysokości należnego pozwanej wynagrodzenia, podjęła decyzję o zawarciu umowy w takim kształcie, to brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania na obecnym etapie zasadności podwyższenia ceny wskazanej w umowie o wartość podatku VAT, jak również brak jest podstaw do twierdzenia, iż takie zapisy naruszają interesy powódki jako konsumenta, skoro bezspornie zostały one indywidualnie uzgodnione z powódką (§ 1 i 3 k.c.).

Odnosząc się na koniec do poruszonej przez stronę powodową w trakcie procesu kwestii zamieszczenia przez pozwaną logo pracowni projektowej na wykonanej i przedstawionej powódce koncepcji (która nie miała wpływu na rozstrzygnięcie) wskazać należy, że zgodnie z zapisami umowy łączącej strony pozwana po zakończeniu realizacji umowy powinna przekazać powódce wykonany przedmiot umowy w postaci projektu wykonawczego w dwóch egzemplarzach oraz zapisu elektronicznego (§ 5), jak również powinna przekazać powódce autorskie prawa majątkowe do dokumentacji projektowej do eksploatacji na wszystkich znanych polach pod warunkiem równoczesnej publikacji informacji na temat autora w postaci krótkiej klauzuli „projekt opracowany przez BEZ CUKRU studio projektowe” lub umieszczenie na grafikach logotypu pracowni (§ 9 ust. 1). Z zapisów tych wynika więc jednoznacznie, że logo pracowni

projektowej pozwanej zamieszczane jest przez nią na skończonej dokumentacji projektowej, a nie na dokumentacji wykonywanej na wcześniejszych etapach realizacji umowy, w tym na koncepcji projektu, która podlegała jeszcze zmianom i poprawkom. Ponadto zauważyć należy, że jak wynika z zeznań świadka M. P. (1) koncepcja projektu przedstawiona przez pozwaną nie będzie przez powódkę realizowana, a więc zamieszczenie na niej logo pracowni pozwanej nie jest potrzebne. Sugerowanie zaś przez świadka M. P. (1) zamiaru opublikowania spornej koncepcji podpisanej przez pozwaną (poprzez zamieszczenie logo) celem ośmieszenia pozwanej pozostawić należy bez szerszego komentarza, ograniczając się jedynie do stwierdzenia, iż jest to w okolicznościach niniejszej sprawy działanie co najmniej nieetyczne.

Podsumowując, Sąd w pkt. I wyroku, na podstawie art. 644 k.c. a contrario, oddalił powództwo jako niezasadne.

O kosztach procesu w pkt. II wyroku Sąd orzekł na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. w zw. z § 2 pkt. 3 i § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 1800) zasądził od powódki jako strony przegrywającej postępowanie na rzecz pozwanej kwotę 917,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się: kwota 900,00 zł z tytułu wynagrodzenia adwokata i kwota 17,00 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Sąd nie uwzględnił wniosku pełnomocnika pozwanej o przyznanie kosztów procesu według spisu kosztów złożonego w dniu 15 marca 2018 r., gdyż koszty zastępstwa procesowego przed Sądem na dwóch rozprawach w łącznej kwocie 1.230,00 zł oraz koszty sporządzenia odpowiedzi na pozew w kwocie 1.845,00 zł nie stanowią niezbędnych kosztów procesu, o których mowa w art. 98 § 3 k.p.c., a ponadto ustalenia między stroną a jej pełnomocnikiem dotyczące wynagrodzenia za prowadzenie sprawy, w tym za uczestnictwo pełnomocnika w rozprawach sądowych i sporządzanie pism procesowych, nie są wiążące dla Sądu.